

РЕШЕНИЕ

№ 2484

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1082** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. С. И., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 23-4332-006841/18.12.2023.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която на осн. чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но не повече от 18 месеца. В жалбата е посочено, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена..

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София -град, III отделение, 3 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.12.2023 г. около 01.50 часа в [населено място] по [улица]срещу бл. 69 Г. С. И. управлявал собствения си лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение по [улица]от [улица]към [улица]. При извършена проверка за

употреба на алкохол с техническо средство „Dreger Alcotest 7510“ сериен № ARBA0135, проба № 00678/14.12.2023 г. същият отчет положителен резултат – 0,99 промила концентрация на алкохол в кръвта. Издаден бил талон за медицинско изследване. Било извършено химическо изследване на дадената от лицето проба, като видно от Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 800/14.12.2023 г., е доказано наличието на етилов алкохол – 0,84 промила.

Издаден е АУАН серия GA № 11123906/14.12.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 23-4332-006841/18.12.2023.2023 г.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Видно от приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

ЗППАМ отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП /в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

От съставения АУАН безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, като при извършената от полицейските органи проверка е бил тестван с техническо средство за концентрация на алкохол в кръвта, като е отчетен положителен резултат от 0,99 промила. Издаден е бил талон за медицинско изследване, като видно от Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 800/14.12.2023 г., е доказано наличието на етилов алкохол – 0,84 промила.

Налагането на мярката по чл.171, т .1, б.”б” от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 1, от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, които трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Доказателства, които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя.

Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. Оспорената заповед има самостоятелни правни последици, различни от административния акт, с който се установява нарушение и се налага административно наказание. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност. За разлика от режима на административното наказване, в случая законодателят не е предвидил при определяне размер на мярката да се взимат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Срокът на мярката е законово определен, поради което не подлежи на корекция от страна на контролния орган и съда, поради което и е неоснователно становището на жалбоподателя, че мярката е прекалено тежка.

Управлението на моторно превозно средство, след употреба на алкохол, се характеризира с изключително висока степен на обществена опасност. Отнесено към охраняваните от закона цели (подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия, на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението) това деяние изисква налагането на административна принуда с превантивен характер, за да се осуети

възможността нарушителя да извърши други подобни нарушения. Възможността за ограничаване на правото на собственост и правото на свободно придвижване е залегнала в чл. 17, ал. 5 и чл. 35, ал. 1 от Конституцията и е приложима, когато следва да бъдат защитени: националната сигурност, народното здраве, правата и свободите на други граждани, респ. да бъдат задоволени особено важни държавни или общински интереси. Иначе казано, в случая законодателно установеният превес на обществените интерес спрямо личните не е израз на несъразмерност, а е функция на действащия правов ред.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. И. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП № 23-4332-006841/18.12.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: